

Un Girona lluitador no pot amb un Betis embalat

Sense poder recriminar res a l'equip el Girona va lluitar fins al final per poder treure un resultat positiu del partit d'ahir a Montilivi. Al final el gol de Loren va ser decisiu en un matx igualat en tot moment i amb opcions per als dos equips per emportar-se els tres punts. Amb idees de joc similars l'equip de Quique Setién va demostrar que està en el millor moment de la temporada, el Reial Betis arriba fort al final de Lliga i sens dubte s'està consolidant com a favorit per poder ocupar plaça europea el proper curs.

Sense canvis a l'equip inicial. Amb els dubtes sobre si hi hauria canvis a l'equip inicial el tècnic local va optar per fer jugar el seu equip preferit. El sistema de joc dels gironins va ser el mateix de sempre, sense variacions en cap aspecte Pablo Machín va demostrar que la derrota a Anoeta no li havia fet modificar la seva idea. El Betis es va presentar a Montilivi amb un onze de perfil molt ofensiu. Tot i la baixa per sanció de Jordi Amat l'entrenador visitant va sortir amb una defensa de tres centrals i dos carrilers. Javi Garcia va jugar a l'eix de la defensa, a la seva dreta Mandi i a l'esquerra Marc Bartra. Al mig camp la tripleta formada per Guardado, Joaquín i Fabian era millor a la zona de creació que el seu adversari. Els dos equips defensaven de la mateixa manera, sortien a pressionar a dalt per poder condicionar el joc del seu rival, l'obligaven a realitzar el joc directe i esperaven poder recuperar la pilota per poder atacar. Les accions al centre eren decisives, qualsevol jugador que tingués la possibilitat de dividir en la conducció de pilota generava superioritats. Sabedors que la victòria era molt important per a qualsevol dels dos conjunts tan catalans com andalusos s'arriscaven per poder guanyar el partit. El primer gol dels visitants va arribar en una acció de velocitat generada per Joaquín, el jugador del Betis va creuar pel centre conduint, primer va superar la posició de Granell i després a Pere Pons [<http://www.diaridegirona.cat/tags/pere-pons.html>] per filtrar una passada a l'esquena de Bernardo Espinosa que deixava sol davant Yassine Bounuou Loren. El davanter del Betis va executar l'acció amb molta qualitat tècnica fent passar la pilota per sobre del porter local, d'aquesta manera arribava un gol decisiu i que condicionava la resta de partit.

Control contra pressió. El partit es convertia en una lluita entre dos equips que volien desenvolupar les seves qualitats. Els de Quique Setién s'han caracteritzat tota la temporada per ser un conjunt que vol dominar el partit mitjançant la pilota. El Reial Betis portava el ritme de joc, combinava en totes les zones del camp; quan podia sortia en pilota controlada a la zona inici, buscava la participació dels futbolistes del mig camp com Fabian i Joaquín, l'alternança de les passades interiors i exteriors era constant, per dintre Guardado tenia el control i a les bandes Barragán i Junior buscaven amplitud enfrontant-se als carrilers adversaris. La fórmula del Girona passava pel treball en la recuperació de pilota, els locals es mostraven intensos i plantejaven la pressió alta per condicionar al seu rival. Un dels objectius era anar a buscar als jugadors del Betis dins el seu propi terreny de joc obligant el porter visitant Dani Giménez a realitzar el joc directe. Després la lluita passava al centre, Pere Pons, Alex Granell [<http://www.diaridegirona.cat/tags/alex-granell.html>] tenien problemes per pressionar i necessitaven l'ajuda de Borja García per continuar la feina, arribava el moment d'emportar-se les accions individuals i els duels en les pilotes dividides.

Canvi de sistema a la segona part. Amb el resultat desfavorable l'entrenador del Girona va realitzar una modificació en el dibuix. La idea era jugar amb una línia de quatre al darrere, Ramalho es va posicionar de lateral dret, Bernardo Espinosa i Juanpe es quedaven de centrals i Granell i Portu de mig centres. Per jugar amb dos davanter centrals, Cristian Stuani [<http://www.diaridegirona.cat/tags/christian-stuani.html>] i el Choco Lozano i Portu a la dreta i Mojica a l'esquerra. L'objectiu passava per buscar enllaçar jugades on poguessin associar-se els dos davanter i també guanyaven importància les jugades de superioritat numèrica en banda. A curt termini la modificació del sistema va donar els seus fruits, el Girona va tancar el Betis a la seva àrea i l'obligava a jugar replegat. La falta d'efectivitat a la zona de finalització va acabar condemnant els locals, que sense continuïtat en el joc perdien les seves possibilitats d'atac. Quique Setien anava refrescant l'equip, l'entrada de Cristian Tello servia per buscar contracops i obligava el Girona a vigilar molt en els espais lliures.

Pròxima estació, Vitòria. El conjunt del Pitu Abelardo, que ja porta tota una volta com a tècnic de l'equip, esperarà a Mendizorroza. Amb l'arribada del tècnic asturià els bascos van reaccionar i han sortit totalment de la zona de descens, tot i així no tenen la salvació assegurada matemàticament i plantejaran un partit de màxima dificultat. Dijous el Girona es trobarà un equip molt fort mentalment i conscienciat de poder acabar la temporada amb la feina feta. L'Alabès és un conjunt fiable quan juga davant la seva afició, al seu estadi ha aconseguit la majoria de punts. Li tocarà a Pablo Machín preparar bé el partit, el primer objectiu ha d'anar encaminat a canviar la dinàmica dels últims dies. Si ahir el Girona hagués aconseguit guanyar moralment estaria molt fort per poder tornar a sumar dijous, la derrota posa en més dificultats els jugadors en l'aspecte anímic. Tot i les últimes derrotes la temporada és molt bona i històrica. L'entrenador del Girona ha de transmetre al seus futbolistes la confiança necessària que els permeti acabar la Lliga de la millor manera possible. A curt termini és important poder disposar d'un nou partit, la millor manera de recuperar-se passa per tornar a jugar i com més aviat millor.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2018/04/14/girona-lluitador-no-pot-betis/907417.html?utm_source=rss